

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/170/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010330
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6419010330.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému E. F., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. marca 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., odvolanie obžalovaného E. F., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 14.10.2020, sp.zn. 4T/45/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného E. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 14.10.2020 sp.zn. 4T/45/2019 bol obžalovaný E. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 08.03.2019 v čase od 16.39 hod. do 18.29 hod. v A., okres I. nad O., potom, ako mu B.. Q. N., nar. XX.XX.XXXX, vydal svoju platobnú kartu k bankovému účtu č. Q XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenému vo V. a.s., B., ku ktorej mu uviedol aj X. kód, a to za účelom výberu peňažných prostriedkov v sume 50 eur na nákup jedla pre nich oboch, pomocou tejto platobnej karty vykonal v A. tri výbery finančných prostriedkov, a to v celkovej výške 380 eur, pričom zostávajúce prostriedky obžalovaný použil pre vlastnú potrebu, čím týmto svojim konaním spôsobil B.. Q. N., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom A., G. XXX/XX, škodu vo výške 330,-Eur.

Za to obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. 1/, § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/61/2019 zo dňa 5.6.2019, právoplatný dňa 31.8.2019, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 roky. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením, stratili podklad. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému B.. Q. N., nar. X.XX.XXXX v I. nad O., bytom UI. G. XXX/XX, A., škodu vo výške 330,-Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2020 po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, pričom také svoje odvolanie zdôvodnil následne jednak sám a tiež prostredníctvom svojho obhajcu. Pokiaľ odvolanie odôvodnil sám, stručne v jeho obsahu prakticky namietal výmeru trestu. Poškodenému je ochotný spôsobenú škodu v sume 330,- Eur vrátiť. V odvolaní prostredníctvom obhajcu navyše argumentoval aplikáciou zásady „ultima ratio“ škodu, ktorú mal spôsobiť, považuje za nepatrnú a nestotožnil sa ani s tým, pokiaľ bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do stredného stupňa stráženia. Sám poškodený mu umožnil nakladať s jeho kreditnou kartou, keď ho požiadal o výber peňazí a

vykonanie nákupu, aj vzhľadom na spôsobenú škodu poukázal tiež na zásadu „in dubio pro reo“. Záverom odvolania krajského súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec bola vrátená okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného E. F. nebolo podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní obžalovaného verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bol včas upovedomený, ako je to zistiteľné z obsahu pripojenej doručky.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.08.2020 vykonal výsluch obžalovaného, svedka (poškodeného) B.. Q. N. a na hlavnom pojednávaní 14.10.2020 doplnil dokazovanie výsluchom svedkov T. F., A. V. a v zmysle § 269 Tr. por. prečítal obsah jednotlivých listinných dôkazov zadokumentovaných v obsahu spisového materiálu. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom dospel k správnym nielen skutkovým, ale i právnym záverom v tom smere, že obžalovaný zisteným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu. V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že vo veci nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by obsah svedeckej výpovede poškodeného B.. N. akýmkoľvek spôsobom spochybňovala. Hodnotením dôkazov sa prvostupňový súd dôsledne zaoberal (strany 5 až 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku), takú jeho argumentáciu si krajský súd v plnom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste znovu opakovať. Pokiaľ argumentoval obžalovaný aplikáciou skôr uvedených zásad, z aktuálneho odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol v minulosti päťkrát riešený súdom za rôznorodú trestnú činnosť, pričom z predchádzajúcich potrestaní sa vôbec nepoučil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 212 ods. 1 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe až na dva roky. V súlade so stavom veci prvostupňový súd ukladal v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest, a to vo výmere 10 mesiacov, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Nepochybil pritom ani ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz súdeného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané jednohlasne zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.